



דברי תורה, חזון, שמחה וסיפורי צדיקים

אמר. אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל אל כללות ישראל. לכל אז"א לפי בחינתו וערכו. שכאז"א יכול לקבל הדברים הצריכים לו:

בעבר הירד"ן. היינו בעברו במקומות הנמוכים והשפלים. יוכל לעבור שם באלו הדיבורים. במדבר הוא בחינת מדבר ודיבור. בערבה. ל' ערבה כמשמעו. ול' ערבות כל ישראל ערבים זה בזה. ול' מתיקות. וגם ערבה אין בה לא טעם ולא ריח. לכל אלו הבחי' יוכל לעבור על פי הדיבור. מול סוף. להדברים הנוגעים אל הסוף כידוע. מה כתיב. דיבר משה אל כל ישראל ככל אשר צוה ה' אותו אליהם. ולהלן כתיב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר. אל כל אשר צוה קאי על תורה שבכתב. הואיל משה באר. זו תורה שבע"פ. וז"ש מתחלה היה מנטף טיפין טיפין זו תורה שבכתב. ולבסוף היה שוטף והולך זו תורה שבע"פ. כי כל תורה שבע"פ כלולה בתורה שבכתב. כל מה שחדשו וכל מה שעתיד להתחדש. ובלעדי תורה שבע"פ אין אחיזה ותפיסה בתורה שבכתב. וזהו הואיל משה בא"ר כו'. וזהו מעין גנים בא"ר מים חיים ונוזלים מן לבנון: ספר בית אהרן

אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר כו'. יבואר על פי פסוק (במדבר ד', ט"ז) שמן וקטורת כו', הכלל יש בקדושה עשר ספירות ונאמר זה לעומת כו'. רק שבקדושה כביכול הוא וגרמיה חד הוא וזהו עשר ולא אחד עשר, אבל בסטרא אחרא כו', אף על פי כן לית אתר פנוי מיניה וצריך החיות מקדושה כחודה של מחט ושם נקרא אחד עשר וכנגדן אחד עשר סימני קטורת להעלות הסטרא אחרא החיות שלה אל הקדושה ובה ממילא בטל הסטרא אחרא. וזה שאמר משה רבינו עליו השלום לישראל י"א יום מחורב, כי הסטרא אחרא נקרא חורב, כלומר על ידי ישראל מעלים הכל אל הקדושה. וזהו אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר, כי היצר הרע נקרא הר ונקרא שעיר כמאמר חכמינו ז"ל (סוכה נ"ב) צדיקים נדמה להם כהר רשעים נדמה להם כשער. וזהו דרך הר שעיר, כלומר להעלות תאות היצר הרע עד קדש עד הקדושה: ספר קדושת לוי

שבת חזון

ולכן נקרא שבת זה שבת חזון שבו ראוי שיולד משיח ויקים אשפוך את רוחי על כל בשר וגו' בחורים חזיונות יראו: ספר פרי צדיק - פרשת דברים - אות יג

מגילת איכה

היו צריה לראש, ר"ל אמנם באמת היו צריה המעיקים ומצרים הוא ע"ד ופרעה הקריב (שמ"ר פכ"א), וז"ש לראש, ר"ת לעשות רצון אבינו שבשמים, שהצרות מקרבין האדם לעבודת הש". וזהו היו צריה לראש, אויביה שלו ר"ל שאז שיועד זה שכל הצרות הם שלוחי רחמנא להתקרב אליו ית', והוא יד פשוטה לקבל שבים, ואז אחר ששב ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלימו אותו (משלי ט"ז, ז'), וז"ש אויביה שלו. הגם די"ל דאיתא בכוונת, ר"ת וישם לך שלום ר"ת שלו, ג"כ יב"ק למתק מוחין דקטנות ע"י מוחין גדולות וכו', יעו"ש. וה"נ לפני גאון שבר, אחר הצרות וימי הקטנות יבוא הגדלות, וז"ש אויביה שלו והבן: ספר תולדות יעקב יוסף פרשת דברים - אות א

בנפשינו נביא לחמנו כי עתה בגלות אין יכולין לבא לאמונה ודבר אמת כראוי בעבודת הבורא רק על ידי מסירת הנפש: ספר שפת אמת - ליקוטים - לת"ב

לידת משיח

עוד ירמזו ע"ד אמרם ז"ל אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף [יבמות ס"ב]. וזה ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, היינו, שיקיימו מצות פ"ו ויתרבו ישראל ועי"ז יכלו כל נשמות שבגוף. ותמלא הארץ אותם, היינו, שע"ז יבוא משיח ב"ן דוי"ד הנרמז במילוי אר"ץ כנ"ל: ספר עטרת ישועה עה"ת - פ' שמות

אפס בלתך גואלינו לימות המשיח. כלומר כשיבוא משיח צדקינו במהרה בימינו אז יתגלה שכל המאורעות שהיו בגלות לנו היה הכל הכנה לגאולה, כי עתה בגלות אינו נראה אבל בזמן גאולה יתגלה זאת שהכל היה הכנה לגאולה. וזהו אפס בלתך, כלומר היום אינו יודע זאת, כי אם הקדוש ברוך הוא שהכל הוא הכנה לגאולה. וזהו אפס בלתך גואלינו לימות המשיח: ספר קדושת לוי

כבודי ומרים ראשי: היה עמי בספר חמישי: והלבש את עבדך עזרה: בחדושי משנה תורה:

אלה הדברים לפי שהן דברי תוכחות וכו' סתם את הדברים והזכיר ברמז מפני כבודן של ישראל שהרי במקומות הרבה קנטרם בדברים מפורסמים כמו ממרים הייתם ובחורב הקצפתם וכו' ולא חשש לכבודן של ישראל ומאי שנא הכא ו'תר משאר מקומות וי"ל שבשביל שהוא ראש הספר לא פרסם הדברים שלא לפתוח הספר בגנותן של ישראל וכמו שכתב רש"י בפרשת פסח שני בפרשת בהעלותך ולמה לא פתח בזו מפני שהוא גנותן של ישראל אף כאן מפני פתיחת הספר כן: פירוש הרע"ב

אלה הדברים - כל מקום שנאמר בו אלה פסל את הראשונים שהרי הראשונים מצוות ומשפטים ואלו רובם דברי תוכחה ומוסר. ואין לפרוך מאלה המצוות והחוקים והמשפטים דלעיל מיניה וכיוצא בו משום דהא תמן סליק ענינא: חזקוני

אלה הדברים וגו'. חשב כאן שבע חטאים שחטאו בשבע מקומות, ולתקן אותם אנו חוגגין ז' ימי הפסח, וחג השבועות גם כן נחשב לז' ימים, כי יש לו תשלומין כל שבעה, וכן ז' ימי הסוכות, לתקן השבע חטאים, ולעזיד כשיתוקן בשלימות יהיה לנו מי"ז בתמוז עד ט"ב הכ"א יום, חג ויום טוב נגד הג' רגלים שכל אחד שבעה: ספר זרע קודש

אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל. משה דיבר אל כללות ישראל בכל מקום ובכל זמן:

בעב"ר הירד"ן. לעבור כל המקומות הירודים והנמוכים: אח"כ התחיל לדבר עוד מהפסוק אלקי עלי נפשי תשתוחח. הנפש משתוחחת ממני. ע"כ אזכרך מארץ ירד"ן. ממוקם נמוך ירוד. וחרמונים. יותר נמוך וד"ל. מהר מצער. מתכלית הקטנות. כי כל המקומות כפי מה שהוא. יכול האדם להעלות ולעבור. וע"י מה. במדבר"ר בערב"ה. במדבר"ר ל' דיבור בערב"ה ל' עריבות ומתיקות. להמתיק הכל ע"י הדיבור: ספר בית אהרן

על התורה ועל העבודה

פר"ת שפרה ורבה אורו של הקב"ה וכל העולם יראו בשב"ה ציון בבי"א כי"ר: ספר בית אהרן

רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם וכו'. פי' הרבה גדולה לכם על ישיבתכם בהר הזה ר"ל בתוך ההר קבלתם את התורה. ועתה פנו וסעו לכם דייקא מה שנקרא לכם. היינו אכילה ושתייה וכדומה. היינו ובאו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה. כמו שאמרנו מקודם היינו מכל הדברים השפלים והנמוכים להעלות הכל לשרשם: ספר בית אהרן

ה' אלקי וגו' ככם וגו' פירוש צדיקים ככם אלף פעמים, וכנגד הריבוי אמר ויברך אתכם כאשר דבר וגו' ורבותינו ז"ל אמרו (ספרי כאן) זו משלי וכו', וכוונת המאמר כולו הוא להזכיר שמו יתברך עליהם גם כשהזכיר שבחם במדה טובה, היותם צדיקים הדומים לכוכבים, כדרך שפירשנו במאמר ה' אלקים הרבה אתכם שהזכיר שמו יתברך עליהם כשהזכיר רבויים: אור החיים הק'

ואצוה את שופטים בעת ההוא לאמר שמוע בין אחיכם. כלומר, בעת ההוא צריך לשמוע הבעלי דינין כדי לשפוט צדק אבל לעתיד לבא במשיח כתיב (סנהדרין צ"ג ע"ב) דמורח ודאין, אין צריך לשמוע הבעלי דינין. דמורח, אפילו בלא שמוע הבעלי דינין יודע עם מי האמת: ספר קדושת לוי

לא תיראום הגם שמדבר ליהושע אמר לשון רבים, לכלול גם כל ישראל, לומר שלא יהיה אפילו אחד מישראל ירא מהם, כי ה' נלחם להם ולמה שפירשתי לאמר לישראל, אמר לשון שידבר בו לישראל שיבטחו באלקים חיים: אור החיים הק'

לשנה הבא בירושלים

יומא דהילולא קדישא
רבי יעקב יצחק מלובלין ב"ר אברהם
אליעזר הלוי - ט' אב תקע"ה - החוזה הק'
מלובלין זיעועכי"א
זקני הרה"ק ר' צבי הירש הגדול משידלוב זי"ע
היה תלמיד חבר שלו

אין הגליין מוגה כראוי וכדבעי

א גוטין שבת קודש - לה' הישועה

חמשה עשר באב

אמר רשב"ג לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב ויום הכיפורים וכו': סוף מסכת תענית

ובחרו יום חמשה עשר באב, לפי שבו נסתלקה המגיפה ממתי מדבר בשנת הארבעים, כי המות היתה הרבה בכל ט' באב, ובשנה האחרונה נסתלקה והמתינו עד חצי החודש ואז בטחו בנפשם והאמינו בעצמם והרגישו בו רצון הבורא והשבת אפו וסילוק חמתו מהם, ולפיכך עשו אותו משם והלאה יום משה וששון: רמב"ם פירוש המשניות - מסכת תענית פ"ד מ"ז

אצל הרב הקדוש מאמשינוב זצלה"ה בא אליו חסיד אחד על חתונת בנו והי' משכר עצמו ורקד ברקודין איזה ימים קודם החתונה ואמר לו הרב הקדוש מה אתה תוסיף על החתונה שאז הוא עיקר מצוה לשמוח חתן וכלה ושמחה שלימה והבן: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי בשם הה"ק אדמו"ר מסאדיגורא זצ"ל שאמר לבנו הה"ק אדמו"ר מביאין קודם החופה שלו, צריך להתבונן כי יש ג' רעשים היינו כשנולד, וכשמת ר"ל וכשמולכין לחופה, וצריכין להשוות כל הג' רעשים יחד וד"ל: ספר שיח שרפי קודש

החי' הרי"מ זי"ע הי' אומר בשם הרבי **מלובלין זי"ע** שט"ו באב הוא מ' יום קודם כ"ה אלול וכן ט"ו בשבט קודם כ"ה בניסן היינו פלוגתא דר"א ור' יהושע דחד אמר בניסן נברא העולם וחד אמר בתשרי נברא העולם ואמר האר"י ז"ל דאלו ואלו דברי א"ח ומ' יום הנ"ל הם כנגד צורת הולד וסיים אדמו"ר זצ"ל החי' רי"מ היינו שט"ו באב הוא הכנה לראש השנה: שיח שרפי קודש

בנין בית המקדש

מה שאמרו חז"ל כל דור שאין בית המקדש נבנה בימיו כאילו נחרב בימיו, וקשה הלא יותר כח צריכין לבנות מה שכבר נחרב, אך התירוץ שהקב"ה משתוקק לבנותו וכביכול מתחרט על חרבנו ובזכות קל שיהי' לנו במעשינו יהי' נבנה מיד במהרה ה' יזכנו לזה: ספר שפת אמת - ליקוטים - לת"ב

הואיל משה בא"ר את התורה. פי' שעשה את התורה כמו באר שהוא מעין הנובע שאינו פוסק המים ממנו לעולם כך עשה את התורה. ורש"י ז"ל פי' בא"ר בשבעים לשון פירשה להם. כיון שראה משה שישראל מחוייבים להשתעבד בכל שבעים האומות עד שיתעלה כל העולם ויתבררו כפי שדברנו מקודם בתיבת בערבה. לכך פירש להם את התורה בשבעים לשון בכדי שלא יכלו ישראל ח"ו ויהיה להם תקומה לעולם עד שיתברר כל הטוב ויהיה אז שלימות הגמור:

ולזה מביא המדרש על זה הפסוק ישושם מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת. פרוח תפרח וגו' כבוד הלבנון ניתן לה וגו'. שהכל נעשה קימעה קימעה. כדאיתא במדרש. היינו הכל כפי שדברנו מקודם. כי העולם כולו מעורב טוב ברע. והעיקר הקדושה מונחת במדבר ובארץ ציה וכמו שאמר דוד המלך ע"ה צמאה לך כו' בארץ ציה ועיף בלי מים כן בקודש חזיתך. ששם מונחים כל הקדושות. ומשם אני רואה כל הקדושה להעלות אותה. וזהו הפירוש ישושם מדבר וציה ותגל ערבה. הערבות שנתערב כי יתעלה הכל ותפרח כחבצלת. פר"ח תפרח כי זה ידוע אשר מעת בריאת העולם כתיב ורוח אלקים מרחפת על פני המים זה רוחו של מלך המשיח. שהיה מונח הרפ"ח בתוך שני האותיות הידועים. וזהו פר"ח תפרח שיתקנו הרפ"ח ניצוצין ויעלו למעלה. ויאמר אלקים יהי אור. זהו אור רוח המחיה. וכמו כן כעת זה היום של ט"ב מוטמן בתוכו הקדושה ובו ביום נולד משיח. וזה מרומז ביעקב שנאמר בו ע"כ לא יאכלו בני ישראל א"ל גיד הנשר כו' כפי דאיתא בספרים א"ת ר"ת תשעה אב. ויעקב תיקן זאת. וכשיתעלה כל העולם כולו לרצונו הפשוט ויתברר כל העולם אז כבוד הלבנון ניתן לה וגו' הדר אלקינו. וכפי שכתוב בפרשה זו אלה הדברים וגו' עד ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר פר"ת. שפרה ורבה. שמחוייב כל איש מישראל לילך כל הבחינות הנמוכים והשפלים ולברר הכל ושיתצרף ויתלבן עד שיתעלה כל העולם ויבא לשלימות הגמור שזה נקרא בחינת לבנון וזה נה"ר

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk54@gmail.com
לקבל הגליין, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליין לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide and send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1106

הרוצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גלינות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה

The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonos and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "אוסף הגלינות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, (שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ו), וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, BS"D Just released, "[Divrei Torah Baer Heitev 5781 and 5782](#)" [in English]